

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Poul Erik Dyrland for en kort bemærkning. Det er en fordel at markere, så formanden kan se det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal citere, hvad jeg sagde i min ordførertale: »Når det er sagt, er der også grund til at sige, at vi i Socialdemokratiet er enige i, at forligsmandsloven trænger til en demokratisering og en modernisering.« Og i øvrigt gjorde jeg opmærksom på, at der er dele af SF-forslaget, som vi absolut ikke er enige i.

Per Stig Møller (KF):

Man kunne være fristet til at frafalde ordet, for sådan et godt slagsmål skal man jo ikke blande sig i.

På den anden side kommer det jo til at afsløre noget, som jeg er meget spændt på at se fortsættelsen af. Jeg forstår altså, at Socialdemokratiet har givet nogle løfter, som SF har regnet med var ret sikre, ikke mindst da Socialdemokratiet nu er blevet det regeringsbærende parti. Og da det nu ikke ser ud til at ville indfri løfterne, i hvert fald ikke foreløbig, kunne det jo tyde på, at vi nu igen ser en situation, hvor regeringen ikke kan finde ud af, hvad den mener.

Jeg ville have fundet det, Socialdemokratiet oplyser her, meget interessant, hvis CD og Det Radikale Venstre måtte have samme opfattelse af, at man trænger til en modernisering og demokratisering gående i retning af SF's forslag. Det ville have været overordentlig overraskende i forhold til disse partiers tidligere indstilling til reglerne på arbejdsmarkedet. Så mon ikke sagen er den, at regeringen heller ikke her kan være konstruktiv og derfor som på alle andre punkter foretrækker at falde i staver?

Derfor vil jeg gerne gå ind i diskussionen alligevel, for den er jo blevet mere interessant efter denne ordveksling mellem S og SF.

Jeg undrer mig også over arbejdsministerens udtalelse. Først syntes jeg, det var så klogt og så værdigt for en arbejdsminister at sige, at det er det uheldigst tænkelige tidspunkt at fremsætte dette på: At foreslå en lovændring, som oven i købet stort set skal træde i kraft med det samme, er jo at lade den komme lige midt ind i

slutforløbet af overenskomstforhandlingerne, forligsforhandlingerne, og det lægger jo så op til forligssammenbrud. Derfor var jeg så glad for arbejdsministerens udtalelse, hvorefter initiativet skal komme fra arbejdsmarkedets parter selv, og at man i øvrigt ikke ville udtale sig fra regeringens side.

Men så skuffede arbejdsministeren mig alligevel ved til sidst at sige: Men der skal da ske en demokratisering. Og det er altså det, SF også har regnet med skulle ske. Derved har arbejdsministeren jo blandet sig, og med hr. Poul Erik Dyrlands udtalelser er det blevet tydeligt, at Socialdemokratiet – og det er markeringen til arbejdsmarkedets parter i dag – har tanker i denne retning. Og det er selvfølgelig ikke særlig rart for forligsmanden at sidde med. Så jeg synes, arbejdsministeren skulle have holdt inde efter første del af sin tale.

Det kan jo fremgå af, hvad jeg har sagt her, at jeg synes, tidspunktet er meget dårligt valgt, at jeg er enig med arbejdsministeren i, at arbejdsmarkedets parter bør være initiativtagere, og at Folketinget skal holde fingrene fra det, indtil vi bliver bedt om at sætte fingrene i det.

Men jeg vil godt med hensyn til det andet punkt i forslaget, sammenkædningsreglens bortfald, rette et spørgsmål til SF: Jeg ser ikke, at SF stiller forslag om, at retten til sympatikonflikter bortfalder.

Sympatikonflikter er noget, man har i dag, hvor man, når man på grund af sammenkædningsretten har sine ting i orden, men de andre ikke har det, laver konflikt. Konsekvensen af SF's forslag må jo være, at der ikke længere kan være ret til sympatikonflikter; ellers har det jo ikke nogen mening at ophæve sammenkædningsreglen. Konsekvensen vil også blive meget uheldig for forligsmandsinstitutionen, for når forligsmanden kommer med en overordnet løsning, som indbefatter alle parterne på arbejdsmarkedet og alle grupperne og grupperingerne, så er det selvfølgelig, fordi han ønsker en hel løsning. Hvis man følger dette forslag, vil det være umuligt for forligsmanden at lave en hel løsning, som man kan regne med kan holde i en periode, fordi man så vil kunne gå på kryds og tværs og i øst og vest, og de, som har bøjet sig og accepteret det, vil derefter, når de ser, at andre fik mere ud af det, ikke gøre det længere.